

[Dagmar Andreassen.]

priser fra fællesmarkedet der egentlig var de rigtige. Det skal indrømmes, at ligeegyldigt om prisen fra De danske Sukkerfabrikker er rimelig eller ej, skulle denne lov ophæves. Men det kunne jo være, at det med en lidt længere udvalgsbehandling havde været muligt for os at overbevise ministeren om, at det var klogt at lade dansk sukkerindustri være underlagt den samme tilbageholdenhed i prisstigninger som den, anden dansk industri er underlagt, også når det ikke drejer sig om monopolforetagender.

K. J. Mortensen: Det, der foranlediger mig til at tage ordet, er beklagelsen over, at vi ikke havde et længerevarende udvalgsarbejde. Jeg må som formand gøre opmærksom på, at der direkte blev spurgt ved afslutningen af udvalgsarbejdet, om man ønskede længere møde; vi kunne have fortsat yderligere, men der var enighed i udvalget om, at man ikke skulle have det. Derfor forstår jeg ikke udtalelsen.

Jeg mener også, at den debat, der nu bliver ført her, er den, der har været ført i udvalget, som man har bøjet sig for, med de oplysninger, man har fået og fået bekræftet fra anden side.

Handelsministeren (Erling Jensen): Det for mig overordentlig afgørende er, at der er en bred enighed — bortset fra, at socialistisk folkeparti agter at undlade at stemme — om ophævelse af loven om en sukkerordning, og at der ikke er stillet ændringsforslag.

Jeg vil gerne til fru Gerda Møller sige, at jeg vedstår mit tilsagn om at holde erhvervsudvalget underrettet om afviklingen af mellemværendet mellem staten og sukkerfabrikkerne, både om denne afviklings form og om størrelsen af det mellemværende, der til sin tid bliver tale om at afvikle.

Til fru Dagmar Andreassen vil jeg gerne sige, at den betænkelighed med hensyn til den kommende udvikling, hun udtrykker, har vi — som nævnt under udvalgsarbejdet

— en mulighed for for mig at se at tage højde for under monopollovens § 6, stk. 2, og ved besvarelsen af et af de spørgsmål, der blev stillet af udvalget, har jeg haft lov til at sige, at på forespørgsel har monopoltilsynet tilkendegivet, at man agter at indhente oplysninger hos de danske sukkerproducenter om deres kalkulationer, salgsbetingelser m. v., bl. a. med henblik på at kunne vurdere prisfastsættelsens rimelighed og fabrikernes indtjeningsforhold.

Jeg vil gerne i den forbindelse tilføje, at jeg tror, det er fru Dagmar Andreassen helt bekendt, at pris- og avancelovens § 5 af naturlige grunde ikke kan anvendes, da der ikke er tale om en fastsat pris på en bestemt dato her i Danmark, men derimod en interventionspris fastlagt af EF-myndighederne. Men det forekommer mig, at i det mellemrum, som interesserer både mig og fru Dagmar Andreassen, nemlig mellemrummet mellem interventionsprisen og tærskelprisen, vil monopollovens § 6 kunne give de samme muligheder for en kontrol. Jeg indrømmer, at der er tale om en efterfølgende kontrol, men jeg har tillid nok til monopoltilsynet til at tro, at den både kan blive hurtig og ikke behøver at medføre prisstigninger.

Må jeg ikke endelig have lov at sige, at det dog er mit indtryk, at der både i forholdet mellem sukkerfabrikkerne og ikke mindst den industri, der skal aftage sukkerfabrikkerens produkter, og i øvrigt i dansk erhvervsliv, er en tendens til, at disse grupper er interesseret i at betjene hinanden bedst muligt, og jeg mener at være vidende om, at de, der er sukkeRAFTagere i industrien, har til hensigt at drøfte situationen med sukkerfabrikkerne. Det er vel for tidligt at være skeptisk over for udfaldet af sådanne drøftelser.

Jeg synes også, jeg skylder at sige, at i indledningsfasen sker der jo ikke en forhøjelse, men tværtimod en — det indrømmer jeg — overordentlig beskeden nedsættelse af sukkerprisen; den sukkerpris, der vil være, når vi træder ind, godkendt hidtil, vil gå fra 1 kr. 95 øre ned til 1 kr. 92 øre. Den sukker-